

Anàlisi de casos i novetats en l'àmbit de Protecció de Dades

DSC Consorci de Salut i Social de Catalunya

L'AEPD EMET DUES NOVES RESOLUCIONS EN MATÈRIA D'EXERCICI DE DRETS EN L'ÀMBIT SANITARI

L'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD) ha emès dues noves resolucions abordant dues problemàtiques habituals en el marc de l'exercici de drets dels interessats.

En la primera reclamació, la reclamant al·lega que va sol·licitar la cancel·lació de les dades que constaven sobre ella en relació a un tractament psicològic, hormonal i quirúrgic al qual s'havia sotmès per poder completar el procés de reassignació de gènere. Així mateix, sol·licitava la supressió de totes les dades relatives al seu anterior gènere que seguissin persistint en els arxius de la Seguretat Social i de l'hospital.

La sol·licitud d'exercici li va ser denegada pel servei de salut, al·legant que les dades que volia suprimir no eren inexactes. D'acord amb l'article 17 del RGPD, es podrà procedir a la supressió de dades quan aquestes ja no siguin necessàries per a les finalitats per les quals es van recollir; l'interessat retiri el consentiment; s'oposi al tractament i no hi hagi motiu legítims per tractar-les.

La reclamada exposa que s'han modificat les dades de caràcter administratiu per tal que siguin conformes a la inscripció registral de gènere de la reclamant. No obstant, en relació a la supressió de dades de la història clínica, al·lega que és el professional sanitari qui ha de determinar si es pot suprimir una dada de salut, tenint en compte que la finalitat fonamental de les dades de la història clínica és garantir l'assistència adequada al pacient. En aquest cas, els professionals sanitaris entenen que suprimir les dades clíniques anteriors al canvi d'identitat registral, podria suposar un risc per a la salut de la reclamant en un futur.

En aquest sentit, l'AEPD resol sobre diferents punts:

- En primer lloc, recorda que la sol·licitud de cancel·lació no pot fonamentar-se en la retirada del consentiment per al tractament de les dades de salut, ja que la legitimació d'aquest tractament no es basa en el consentiment, sinó en la prestació d'assistència o tractament sanitari.

- En segon lloc, aborda el termini de conservació establert per la Llei d'Autonomia del Pacient, que és de com a mínim cinc anys comptats des de la data d'alta de l'últim procés assistencial, sense oblidar a més que la història clínica s'ha de conservar quan existeixin motius judicials, epidemiològics, d'investigació o funcionament del Sistema Nacional de Salut que així ho exigeixin.
- En tercer lloc, l'AEPD entén que la història clínica és un instrument destinat fonamentalment a garantir una assistència adequada al pacient, i que són els professionals assistencials que realitzen el diagnòstic i el tractament del pacient els que accedeixen a aquesta història com a instrument fonamental per prestar una assistència adequada, i per tant són aquests professionals els que han de determinar si es poden o no cancel·lar les dades o si són o no necessàries per prestar aquesta assistència sanitària.

Partint d'aquestes consideracions, l'AEPD entén que la resposta de la reclamada denegant la sol·licitud de supressió és correcte en relació a la normativa sobre protecció de dades, i per tant declara l'arxiu d'actuacions.

En la segona resolució, l'AEPD resol un recurs de reposició que interposa un hospital contra una resolució anterior que obligava al centre a atendre el dret d'accés sol·licitat per un interessat.

La resolució que s'impugna, analitzava un supòsit en el qual el reclamant va exercir el dret d'accés a la història clínica d'un cosina que havia estat èxitus, i que li va ser denegat per l'hospital per no haver estat designat expressament pel familiar i per no tenir tampoc la condició d'hereu. En aquest cas, l'AEPD va entendre que ser cosí de primer grau era suficient per tal de justificar l'accés a la història clínica, mentre que l'hospital nega en el recurs que la condició de parentiu de cosí de primer grau autoritzi al reclamant l'accés a la història clínica.

En aquest sentit, l'AEPD recorda que la Llei d'Autonomia del Pacient no especifica el grau de parentiu dels familiars que poden accedir a la història clínica d'una persona que ha estat èxitus. De la mateixa manera, la llei tampoc que les persones vinculades per raons de fet hagin d'estar inscrites al registre de parelles de fet, pel que és suficient amb acreditar que conviuen junts.

D'aquesta manera, l'AEPD entén que l'hospital no aporta fets ni arguments nous que permetin reconsiderar la validesa de la resolució impugnada, i s'atén al seu criteri fixat en la resolució anterior, que determina que acreditar ser cosí de primer grau és suficient per poder accedir a la història clínica, desestimant així el recurs de l'hospital.

Podeu trobar les resolucions completes en els següents enllaços:

<https://www.aepd.es/es/documento/e-05619-2020.pdf>

<https://www.aepd.es/es/documento/reposicion-td-00097-2020.pdf>